

A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezési eljárásban a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség az elsőfokú eljárásban a eljáró ügyész felperesnek, a fellebbezési eljárásban a dr. Bakó Zoltán Ügyvédi Iroda, dr. Bakó Zoltán ügyvéd által képviselt Magyar Környezetvédők Pártja (1119 Budapest, Etele utca 36/a.) alperes ellen párt működésének megszűnése iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2011. október 3. napján meghozott 18.P.26.811/2010/21. számú ítélete ellen az alperes részéről 22. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

### í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Megállapítja, hogy a le nem rótt 36.000 (harminchatezer) forint fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

### I n d o k o l á s

A felperes a keresetében az 1989. évi XXXIII. tv. 3.§ (3) bekezdése alapján az alperesi párt működése megszűnésének megállapítását kérte társadalmi szervezetként továbbműködésének érintetlenül hagyása mellett.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint a párt megszüntetésének törvényi feltétele nem áll fenn, mert a 2006. évi időközi választáson jelöltet állított. Bejelentette az alperes névváltozását, amely megítélése szerint okafogyottá tette a keresetet.

Az elsőfokú bíróság az ítéletében a Fővárosi Bíróság 1989. december 4. napján kelt Pk.60.790/1989/1. számú végzésével 641 sorszám alatt nyilvántartásba vett alperes

neve - a 2011. július 1. napján jogerőre emelkedett 7.Pk.60.790/1989/57. sorszám alatt névváltozás folytán Magyar Környezetvédők Pártja (MAKÖP) - alperes társadalmi szervezetként való továbbműködésének érintetlenül hagyásával megállapította az alperesi párt működésének megszűnését. Az ítélet jogerőre emelkedését követően megkeresni rendelte a nyilvántartás vezetőjét a változás nyilvántartásba vétele iránt. Megállapította, hogy az eljárási illetéket az állam viseli. Az ítélet indokolása értelmében a pártok működéséről és gazdálkodásáról szóló 1989. évi XXXIII tv. (Ptv.) 3.§ (3) bekezdése alapján indított perben rendelkezésre álló bizonyítékok alapján az elsőfokú bíróság tényként állapította meg, hogy az alperesi párt nevében változás következett be, és az alperesi párt két egymást követő, 2006. és 2010. évi általános országgyűlési képviselőválasztáson nem állított jelöltet. Kiemelte, hogy a törvény maga jelöli meg az általános országgyűlési választást mint feltételt, és nem ad lehetőséget arra, hogy az időközi választáson részvétel a 3.§ (3) bekezdése alóli kivételt képezne. Az elsőfokú bíróság megítélése szerint a névváltozás a kereset érdemi elbírálására nem hat ki, a párt megszűnésének megállapításánál irányadó törvényi feltételek ettől függetlenül fennállnak. Ezért a keresetnek helyt adott.

Az elsőfokú ítélet ellen az alperes nyújtott be fellebbezést, melyben elsődlegesen az ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását, másodsorban az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására utasítását kérte. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság az alperes névváltozásáról nem rendelkezett, az alperest tévesen tüntette fel az ítéletében. E körben előadta, hogy az alperes 2011. augusztus 6. napján tartott kongresszusa határozatai alapján szétválással megszűnt, amelynek eredményeként létrejött két új párt a Magyar Környezetvédők Pártja és a alperes neve, amely nyilvántartásba vételi eljárások folyamatban vannak. Megítélése szerint a Pp. 111.§ (1) bekezdés, 152.§ (1) bekezdés alapján a bíróságnak az „eljárást” fel kellett volna függesztenie, amíg a jogutódlás kérdésében jogerős döntés nem születik és nem derül ki, hogy az alperes helyébe ki lép az eljárásban; az alperes kilétének tisztázása után lehetett volna dönteni a jogutódlásról majd érdemi ítéletet hozni. Érdemben tévedésnek tartotta, hogy az elsőfokú bíróság az időközi választásokat nem sorolta egy kategóriába az általános országgyűlési választásokkal. Rámutatott, hogy az időközi választásokon tulajdonképpen azok a képviselői helyek kerülnek feltöltésre, amelyeket az általános választásokon kell kiosztani, azonban arra valamilyen módon nem került sor vagy megürült. Megítélése szerint az időközi országgyűlési választások az általános országgyűlési választásokhoz kapcsolódnak, mintegy annak kiegészítő intézményei, így egy kategóriába tartoznak. Álláspontja szerint a nemzetközi joggyakorlat és az Európai Bíróság gyakorlata is egységes abban, hogy az időközi országgyűlési képviselői választásokat az általános országgyűlési képviselői választásokkal egy kategóriába sorolja. Utalt az 1989. évi XXXIII. tv. preambulumban és a Magyar Köztársaság Alkotmánya 3.§ (1) (2) bekezdésében foglaltakra.

A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az első fokú ítélet helybenhagyását indítványozta, megalapozottsága folytán. A fellebbezésben foglaltakra figyelemmel rámutatott, hogy az alperes névváltozása az alperes által hiányolt eljárási

cselekményeket nem tette szükségessé, jogutódlás megállapítását szükségtelennek tartotta, figyelemmel arra, hogy a névváltozás, majd szétválás csak jogtechnikai megoldásként került alkalmazásra. A Pk.60.790/1989 számon folyamatban lévő nyilvántartási ügyben a Fővárosi Ítéltábla által hozott 8.Pkf.28.043/2011/3. számú határozatra is utalt. Egyebekben hivatkozott arra, hogy a Ptv. egyértelmű rendelkezést tartalmaz, a bíróságnak mérlegelési lehetősége nincs.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság lényeges eljárási szabályt nem sértett, amely a Pp. 252. § (2) bekezdés alkalmazását indokolná. Az elsőfokú eljárás adatai szerint a alperes neve alperes nevében bekövetkezett változás a nyilvántartást vezető bíróság jogerős végzése folytán a nyilvántartáson átvezetésre került, így az alperes új neve 2011. július 1. napjától Magyar Környezetvédők Pártja. Az alperesi párt elnevezésének megváltozása nem jelent jogutódlást, így a Pp. 61. § (1) bekezdése, illetőleg a 111. § (1) bekezdés alkalmazása fel sem merülhetett. Az a tény, hogy az elsőfokú bíróság ítéletében félként nem az új elnevezéssel tüntette fel az alperest, nem olyan lényeges eljárási szabálysértés, amely a tárgyalás megismétlését tenné szükségessé, továbbá az érdemi döntés meghozatalára sem volt kihatással. Ez utóbbi tekintetében a másodfokú bíróság kiemeli, hogy az elsőfokú bíróság az ítéletének rendelkező részében már utalt a névváltozásra, és ennek folytán az alperes új elnevezését megjelölte, egyértelművé téve kivel szemben hozta meg érdemi döntését.

Az elsőfokú bíróság az ítéletét a 2011. október 3. napján tartott tárgyaláson hozta meg. Az ezt követően, 2011. október 5. napján érkezett alperesi beadvány, amelyben a 2011. augusztus 6-i kongresszusi határozat alapján az alperes szétválással történő megszűnésére történt tényelőadás, az első fokú ítélet meghozatalánál már figyelembe vételre nem kerülhetett, így az az első fokú ítélet megalapozatlanságát fel sem vetheti. A fellebbezési eljárásban tett alperesi nyilatkozatra, illetőleg felperes által hivatkozott és a másodfokú bíróság által is megtekintett Fővárosi Ítéltábla 8.Pkf.28.043/2011/3. számú, a PK.60.790/1989. szám alatt nyilvántartási eljárásban hozott elsőfokú végzést hatályon kívül helyező határozatban foglaltakra figyelemmel tényként megállapítható volt, hogy az alperes által hivatkozott 2011. augusztus 6. napján hozott kongresszusi határozat alapján az alperes megszűnésének megállapítása, és ennek folytán a nyilvántartásból való törlése a nyilvántartást vezető bíróság által nem történt meg a mai napig. A közhiteles nyilvántartási adatokban az alperes névváltozását követően egyéb nyilvántartási adat nem változott. Ennek következtében az sem állapítható meg, hogy az alperes jogutód nélkül megszűnt, illetve, hogy jogutódlással szűnt meg és ki a jogutódja. Ebből az is következik, hogy a jelen másodfokú eljárásban sem volt megállapítható olyan konkrét tényadat, amelynek alapján a Pp. 61. és 111. § alkalmazására kellő alap lett volna.

A jelen fellebbezési eljárásban a másodfokú bíróság az első fokú ítélet megalapozottságát bírálja felül. A kereset a Ptv. 3. § (3) bekezdésén alapult, amely kizárólag az alperes pártként való működése megszűnésének megállapítására irányult, a társadalmi szervezetként való további működésének érintetlenül hagyása

mellett, azaz az alperes mint jogi személy megszűnésére kereset nem volt. Ebből következően az a tény, hogy az alperes saját maga a törvényi feltételeknek megfelelően „teljes” szervezetkénti megszűnését megállapította-e, ügydöntő jelentőséggel nem rendelkezett a jelen jogvita elbírálásában. Ebből az is következik, hogy az alperesi szervezet „teljes” megszűnése, szétválása körében folyamatban lévő nyilvántartási eljárás a jelen peres eljárásnak nem volt előkérdése.

Mindebből következően a Pp. 252. § (2) és (3) bekezdés alkalmazásának törvényi feltétele nem állt fenn, a másodfokú bíróság a rendelkezésre álló adatok alapján érdemben bírálta el a fellebbezés és a kereset megalapozottságát.

Az elsőfokú bíróság érdemi döntése megalapozott. A Ptv. 3. § (3) bekezdése egyértelmű rendelkezést tartalmaz arra vonatkozóan, hogy egymást követő két általános országgyűlési képviselő választáson való jelöltállítás hiánya alapítja meg a párt működése, megszűnésének megállapítását társadalmi szervezetként való további működés érintetlenül hagyása mellett. Az tény, hogy sem a 2006. sem a 2010. évi általános országgyűlési képviselőválasztáson az alperes nem állított jelöltet. Általános országgyűlési képviselőválasztás e két évben volt. Az időközi országgyűlési képviselőválasztás nem azonos az általános országgyűlési képviselőválasztással és azok időpontjával. A Ptv. 3.§ (3) bekezdésben foglalt törvényi rendelkezés kiterjesztő értelmezésének kizártsága folytán az, hogy az időközi országgyűlési választások kapcsolódnak az általános országgyűlési választásokhoz, önmagában nem alapítja meg az alperesi fellebbezésben kifejtett jogi álláspontot. Miután a törvény kifejezetten általános országgyűlési képviselőválasztásokat jelöl meg mint feltételt, az nem azonosítható az ettől eltérő kategóriaként meghatározott időközi országgyűlési képviselőválasztásokkal, amelyet egyébként a választójogi törvény is külön nevesített [1989. évi XXXIV. törvény 46. § (1) bekezdés].

Mindezek kiemelésével az elsőfokú bíróság érdemben a jogszabály helytálló értelmezésével és alkalmazásával megalapozott döntést hozott.

A Fővárosi Ítéltábla ezért az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése értelmében helybenhagyta.

Az alperes fellebbezése eredménytelen volt, ezért az alperes viseli a fellebbezési eljárásban költségeit, míg a felperesnek költsége nem merült fel, ezért a Pp. 78. § (1) bekezdés alapján nem kellett arról a másodfokú bíróságnak határoznia.

Az alperes illetékmentessége folytán a le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket az 1990. évi XCIII. törvény 74. § (3) bekezdés alapján alkalmazandó 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdés és 14. § alapján az állam viseli.

Budapest, 2012. május 8.

. Németh László sk.

a tanács elnöke

. Merőtey Anikó sk.  
sk.  
előadó bíró

Dr. Molnár Ágnes  
bíró

A kiadmány hitelül:

Réczi Imréné  
bíróági ügyintéző